

ODDÍLOVÝ ZPĚVNÍK

VELIKONOCE 2004

TURISTICKÝ ODDÍL KLETR LIBEREC

OBSAH

ŠEST VEČERŮ	3
VLAK	4
TOULAVEJ SONG	5
ZVLÁŠTNÍ ZNAMENÍ TOUHA	7
VÍLA	8
TUNEL JMÉNEM ČAS	9
VODJÍZDÍM	10
NOC KRÁLOVNY KRISTÝNY	11
MRTVEJ VLAK	12
PRACHSAKRA	14
KRYSY	15
NO TO SE VÍ	16

ŠEST VEČERŮ

J. Tkadlec
Šviháci

1.) Šest večerů už znám svůj sen,

ktorej mučí mě a pálí dál.

Tak vědět, jak dostat se ven.

Do těch mříží však vítr dál vál.

Ref.: Nadějí se dnes už vzdej,
že spatříš ten krásnej sen.
Nesmiš říkat „život je zlej,“
když budeš ho žít už jenom den.

2.) Měsíc ví, proč nejdu spát,
v tichu čekám na jitra blesk.
Ten soudce se nemusel ptát
z čí pistole ten zlej výstřel třesk?

Ref.: Nadějí se dnes už vzdej...

3.) Naděje jsou všechny pryč,
myšlenkama bloudím v tmách.
Zejtra zarachotí v zámku klíč
a pak řeknou hochu, tobě život plách?

T. O. Kletr Liberec
© 2005

VLAK

Karel Plíhal

1.) Došlo uhlí, došla pára, vlak nám umřel mezi poli,

pod oblohou plnou velkých hvězd.

 Dělíme se o cigára, mlčíme a ticho bolí,

jen babka v kupé nepřestala plést.

Ref.: Jehlice cinká o jehlici,

jak dva malí rytíři, co zkrížili své zbraně,

kvůli té letité krasavici,

co je v Ázet magazínu hned na první straně.

2.) Došlo uhlí, došla pára, Pámbu ví, co bude s náma,
strojvůdce si serval stejnokroj.
Dělíme se o cigára a prsty té staré dámy
stále vedou nerozhodný boj

Ref.: Jehlice cinká o jehlici...

3.) Došlo uhlí, není štáva, klopytáme mezi pražci,
jen babka v kupé sedí a plete dál.
Na poměry už nenadává, podle ní jsme všichni šašci –
Přece kolikrát ten vlak už s náma stál.
A navíc aspoň v klidu doplete ten šál.
Dvoumetrový bleděmodrý šál.
čtyřmetrový bleděmodrý šál.
stometrový bleděmodrý šál.
tisícapůlmetrový bleděmodrý šál...

TOULAVEJ SONG

J. Harford
J. Vyčítal

- 1.) C Emi Ami
Sedím na pátým patníku a nademnou
 C Dmi F6 Dm7 G7
bez blatníků jede velké vůz.
 Dmi G7
Noc má dnes oči svítící
 Dmi G7 C Emi Ami G
nad opuštěnou silnicí můj blues.

Proč toulám se jen sem a tam
a proč si pokoj nedám,
snad z toulavýho telete já boty mám,
proč od tebe dál utíkám, ve víně pravdu hledám,
a když jsem tady, proč chci zase tam.

- 2.) Jako ptáci letí týdny
a já pořád jenom s banjem v rukou bloumám,
dost mnohejch věcí teď už vim,
a nad jinejma pořád ještě koumám.

Proč můj blue jeansy kapsy maj,
když prachy žádný nemám,
jen hvězdnej prach co noc mi cestou pohází
proč od tebe dál utíkám a po patníkách sedám
a jen smůla mě cestou provází.

- 3.) Sedím na pátým patníku,
je k ránu, obloha se rozednívá,
Velkej vůz nocí odjíždí
a já jsem tady zase byl tak plonk.

Proč toulám se jen sem a tam,
snad z toulavýho telete já boty mám.
[: Proč od tebe dál utíkám, ve víně pravdu hledám,
a k ránu zpívám svůj toulavej song. :]

T. O. Kletr Liberec
© 2005

ZVLÁŠTNÍ ZNAMENÍ TOUHA

Wabi & Miki Ryvolové

1) Ami
Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků

 E Ami
mlčenlivej zástup kamarádů,

 Ami Dmi
siluety hor a stromů, starejch opuštnejch lomů

 G
blíží se s duněním vodopádů.

 Ami Dmi
Táhnou krajinou strží a tooní,

 G C
muži z Shakespearovejch sonetů,

 Ami Dmi
postavy divnejch tvarů a vůní,

 Ami
přízraky červenejch baretů.

Ref.: C Emi Ami E
Zvláštní znamení woodcraft, loukám prostřenej stůl,

 F G
dálka ruku ti podá, chleba a sůl,

 C Ami E
zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,

 F
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

2) Do šedejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,
vichřice a sníh je doprovází,

maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočima našich hor a strání.

Táhnou krajinou podivný stíny,
muži z Shakespearovejch sonetů,

za nehtama smutek rodný hlíny, přízraky
červenejch baretů.

T. O. Kletr Liberec
© 2005

VÍLA

Karel Plíhal

mezihra: [: G C G D G :]

1.) G C D
Znal jsem jednu vílu, která tančívala na louce,

 Emi Hmi C Emi D
u silnice, která vede z Brna do Olomouce.

 Emi Hmi C G D
Zlehounka se dotýkala vousů strejdy ječmene
 G C G D G
a já čekal až jí hebké šaty sklouznou z ramene.

2.) Šaty sklouzly a já koukal, ležel v trávě, tajil dech,
miliony galaxií běhaly mi po zádech.
Jelikož však měl jsem rýmu, kýchl jsem a stalo se,
že se lekla a skončila ten svůj tanec na nose.

3.) Přišla ke mně jen tak nahá a beze všech rozpaků,
jemným hlasem zazvonila: „co šmíruješ, prasáku.“
Od té doby moje duše ztvrdla jako z ocele,
netoulám se po loukách a radši koukám na telé-vizi.

TUNEL JMÉNEM ČAS

Wabi & Miki Ryvolové

1.) E G#m1j E A
Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejš snů,
 Am1j E F# H7
těch asi už se nezbavíš do posledních dnů,
 E G#m1j E A
a hvězdy žhavejš uhlíků ti nikdy nedaj' spát,
 Am1j E F E
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.

2.) Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.

3.) Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý lásky, mladejš hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

4.) A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.

5.) Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad ňákej minér šikovnej ten tunel zavalí
a veksln zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.

6.) Vlak v nula-nula-dvacet pět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

VODJÍŽDÍM

W. & M. Ryvolové

- 1.) Dmi Gmi F
Zas žlutne zem a stromy svlíkaj' listí,
 Gmi Dmi E
rána jsou kalný a slunce nezná stín,
 Dmi Gmi C F
blíží se den, kdy nejste si moc jistý,
 Gmi Dmi A
až vlak zahouká, že nevodjedete s ním.

Ref.: G
Vodjízďím a za sebou mám babí léto,
 A D
vodjízďím a barvy sbírám do vočí,
vodjízďím a vůbec nevím, k čemu je to,
vodjízďím, a nikdo se nevotočí,
vodjízďím a nemám ani zdání,
co je tam, kam supí ten můj vlak,
vodjízďím a mám jediný přání,
vrátit se zas zpátky jak na jaře pták.

2.) Vlak nečeká na slunce zimomřivý,
šátek je bílej a holka nezná pláč,
pár drsnejch slov, a všechno je hned jiný,
kouř z cigaret, a je z tebe zas rváč.

3.) Rok chodí sám jak barvy v kalendáři,
má noci chladný a sem-tam bílej den,
jak starej strom nosí počasí v tváři,
léto je pryč a jaro za rohem.

Ref.: A D
... vrátit se zas zpátky jak na jaře pták,
 C D C D C D
vodjízďím, vodjízďím, vodjízďím...

NOC KRÁLOVNY KRISTÝNY

W. & M. Ryvolové

- 1.) Emi F# Ami Emi
Ty, co svou věčnou samotu slzama zapíjíš
 Emi F# Ami H7
je málo lásky na světě a žebrat neumíš.
 C Emi Ami H7
Ty patříš k těm co tuhle noc na pouť se vydají
 Emi F# Ami Emi
je jejich noc těch lidí noc co lásku hledají.

Až večer padne do polí zaslechnou zvonů hlas
je bílá tma a bílá zem a divnej, divnej čas.
Jen vítr houfu poutníků na cestu vyhrává.
Tu noc královna Kristýna svý děti svolává.

- Ref.: D Emi D Emi
Zvon už volá, sníh lampu zhasíná,
 C Emi Ami Emi
z dálky volá královna Kristýna.

- 2.) Noc kouzel plná zázraků se k ránu naklání
už došli tam kam lákalo je zvonů volání.
Jak z hloubi domu na večer, když dítě usíná
Směje se tiše tichounce královna Kristýna.

Šla kolem mýho domu řada slepejch poutníků
snad před rokem či před chvílí jsem vzala za kliku
Je noc královny Kristýny, už slyším zvony znít
volá královna Kristýna, já taky musím jít.

- Ref.: Zvon už volá...

MRTVEJ VLAK

1.) Ami Dmi Emi Ami
Znáš tu trať, co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění,
 Ami Dmi E
v semaforu místo lampy svítěj kosti zkrřížený,
 Dmi E
pták tam zpívat zapomněl a vítr jenom v drátech zní,
 Ami Dmi Emi Ami
jednou za rok touhle tratí zaduní vlak pohřební.

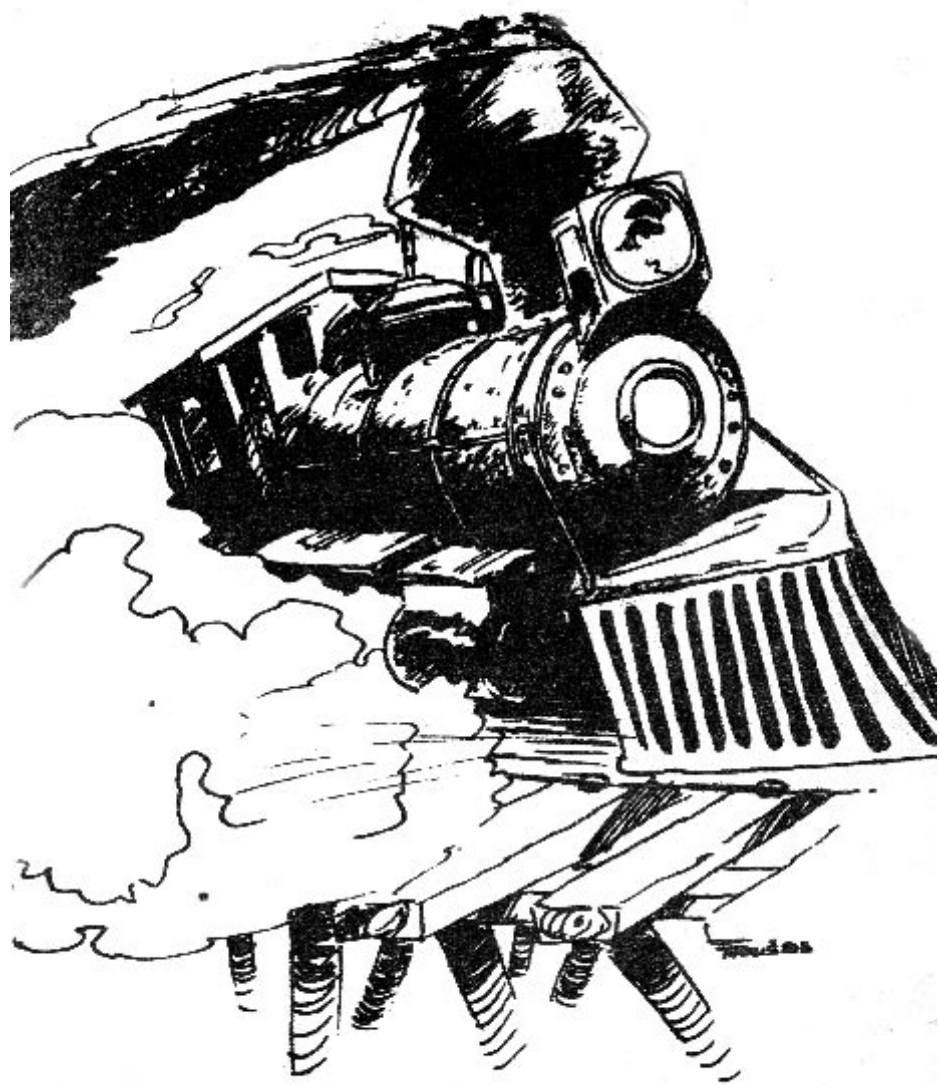
2.) Po koleji rezavý, tam, kde jsou mosty zřícený,
bez páry a bez píšťaly, kotle dávno studený,
nikdo lístky neprohází, s brzdou je to zrovna tak,
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.

Ref.: Dmi Ami Dmi
Mrtvej vlak, mrtvej vlak nedrží jízdní řád,
 Ami Dmi Ami
dálku máš přece rád, nasedat,
 Dmi Ami
neměj strach, ve skalách zaduní mrtvej vlak,
 Dmi E Ami
chceš mít klid, máš ho mít, už jede vlak.

3.) V životě jsi neměl prachy, zato jsi měl řádnej pech,
kamarádi pochcípali v sakra nízkějch tunelech,
že jsi zůstal sám a že jsi jenom hobo ubohej,
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnovej.

4.) Jednou vlezeš pod vagón a budeš to mít hotový,
kam jsi tímhle vlakem odjel, nikdo už se nedoví,
slunce tady nevychází, cesty zpátky nevedou,
dábel veksl přehodí a stáhne šraňky za tebou.

Ref.: Mrtvej vlak, mrtvej vlak nedrží jízdní řád...
...už jede vlak, tak nasedat...

PRACHSAKRA

V. Marian
Klíč

Ref.: Ami E Ami E
Dneska džu nouzi, zejtra bídu mám, prachsakra,
 Ami E Ami E
v cárech se vzbouzím, v hadrech usínám,
 Ami E Ami E Ami
a když jsem v tísní, a když smůlu mám,
 E Ami E Ami
tak natruc touhletou písni vztek si vylejvám.
 Ami E Ami E
1.) Dost vzduchu mám, ten sotva vydejchám, prachsakra,

jít není kam, tak nikam nespěchám,

 E A
lásku jsem měl, ta řekla: „žij si sám,“

 E
já natruc nejdřív jsem klel,

 Ami
a teď si zazpívám o tom, že:

Ref.: Dneska džu nouzi, zejtra bídu mám, prachsakra...

2.) Můj život zkrátka odvyk' dětskej m hrám, prachsakra,
zaklapla vrátka, vyprodanej krám,
co přijde pak, já zázrak nečekám,
a natruc kytku si jen tak za klobouček dám.

Ref.: Dneska džu nouzi, zejtra bídu mám, prachsakra...

KRYSY

Kapelník
Traband

- 1.) G D G D
Pod pomníky hrdinů z mramoru a ze zlata
 G D G D
mají krysy doupata, mají krysy doupata
 G A G D G
Pod sochami svatých ozývá se krysí smích

Zaslechnete krysí smích
Chichichichichííí...

A když se kácí pomníky a když sochy svatých padají
Krysy s kryším úsměvem pod nové se schovají
Jen na povrch se vyvalí všechen smrad a výkaly
co pod pomníky zůstaly a co sochy svatých skrývaly

Všechen smrad a výkaly
Chichichichichííí...

 G A G
A tak se staví a boří a staví
 G A G
na paměť staré i nové slávy
 G D
Jenom nevím jestli si
 G D
vzpomenete na krysy
 G A G
Jenom nevím jestli si
 D G
jestli dojde taky někdy na krysy

Jestli vůbec někdy dojde taky na krysy
Chichichichichííí...

NO TO SE VÍ

Kapitán Kid

- 1.) G A
To, co na nás doma čeká, není zrovna fajnový,
D G
od pondělka na koni letos jako předloni,
C
je to zatracenej úděl, do prašivejch estakád,
G E A D G
jipijou, jipijou, ňáký cizí stáda hnát.

- Ref.: G C
No to se ví, zase se sejdem,
D G
za sedm let, či příští tejdem,
G C
budeme hrát, budeme zpívat,
D G
přijďte se dívat, bude nám hej.

- 2.) Celý léto nezaprší, a když jo, tak leje furt,
všude bláta čím dál víc, nebo zase strašnej hic,
ti, co neznaj' čistý víno, ať se z louže napijou,
jipijou, jipijou, možná, že to přežijou.

Ref.: No to se ví, zase se sejdem...

- 3.) Všechno špatný jednou skončí, pámbu to tak nenechá,
pochopí, že tenhle svět se mu zrovna nepoved',
vod tý doby bude z hlíny lepit samý anděly,
jipijou, jipijou, a taky zruší pondělí.

Ref.: No to se ví, zase se sejdem...